

trædende, at man, støttet paa dem, skulde holde paa Skolens Ikke-Nedlæggelse, og naar jeg seer hen hertil, føler jeg, at der virkelig er Fare for, at Skolen vil blive nedlagt; thi man vil vistnok fra den Side, der holder paa dens Nedlæggelse, vedblive at fremkomme med Forslag derom, indtil Formaalet engang opnaaes. Selv om den nærværende Regjering ikke vil gaae ind derpaa, kan der muligviis snart komme en anden Regjering, som siger: Vi have vel omtrent de samme Betænkkeligheder som den forrige Regjering ved at nedlægge Skolen, men vi ville dog overvinde disse Betænkkeligheder, Noget, vi nylig have seet i et Forhold af en ganske anden Natur. Der kan saaledes, som sagt, være Fare for, at Skolen vil blive nedlagt, naar ikke Ministeriet eller Skolen selv sørger for at foretage saadanne Foranstaltninger, at dette ikke bliver nødvendigt. Det er af flere af Forsvarerne for Skolen blevet paaberaabt, at den skulde være en Normal-, en Mønsterfcole. Man tage nu Ordet Normalfcole i hvad Forstand man vil, saa maa man dog altid sige, at det er en Skole, der danner Reglen for andre Instituter, som skulde holde sig paa et saadant Standpunkt, der kan anses som gavnligt for Samsundet, og som et Slags Sikkerhedsventil for, at de ikke komme ned under et vist Lavmaal, men et saadant Institut kan Skolen ikke være ved sig selv alene. Man maa ikke troe, at Bestyrerne af de private Skoler, selv om Metropolitanfkoien er et godt Institut — og jeg anerkjender det som saadant — ville see hen til den, kaste deres Øine op til den og sige til sig selv: Saaledes er det der, og saaledes maa det ogsaa være hos os. Den eneste Maade, hvor paa Metropolitanfkoien kan tjene som Sikkerhedsventil for andre Skoler, er, at Forældrene, naar de private Skoler ikke udvikle sig paa en saadan Maade, at de kunne opfylde de samme Betingelser som Metropolitanfkoien, tage deres Børn bort og sende dem hen i Metropolitanfkoien; men nu er denne af den Bestaffenhed, at den kun kan modtage et vist indstrænket Antal Elever. Det er ganske vist, som idag her fremhævet, at Tilstrømningen dertil er meget større, end Skolen kan modtage, og det, at der altsaa er en Skole med 150 eller 200 Elever

— jeg veed ikke bestemt, hvormange der er — kan slet ikke være nogen Spore for de andre lærde Skoler i Kjøbenhavn, thi der vil være Børn nok alligevel til at søge dem, og den Regel, som Metropolitanfkoien skulde danne for de andre Skoler, bliver saaledes illusorisk. Man siger dernæst, at den skal være en Mønsterfcole, det vil sige, en Skole, igjennem hvilken der uddannes udmærkede Mænd. For at skaffe en simpel Undervisning, behøver Metropolitanfkoien ikke at bestaae, thi en saadan har Staten ingen Forpligtelser imod. Hvis man derimod vil søge at skaffe udmærkede Subjecter tilstede for Samsundet, er dette ganske vist et smukt Formaal og et Formaal, som Staten bør understøtte og beskytte, men Skolen optager nu Eleverne i en Alder af imellem 9 og 10 Aar, og det er dog umuligt, at man med Hensyn til Børn i den Alder kan drage en bestemt Grændse for, hvem af dem der ville kunne uddannes til udmærkede Individuer, og hvem af dem ikke. Man vil i ethvert Fald meget let kunne komme til at tage fejl, og efter hvad jeg veed, staae heller ikke Skolens Elever paa et saadant Standpunkt, at man kan sige, de i alle Tilfælde ere mere begavede unge Mennesker end de, der gaae i de private Skoler. — Den ærede Forslagsstiller har udregnet, at der af Embedsmænds Sønner har været 60 pCt. i Metropolitanfkoien, af andre Folks Børn kun 40 pCt., men det ligger vel for en stor Deel i, at Embedsmændene ofte sende deres Børn til lærde Skoler, fordi de ønske, at de skulde gaae ind i de Stillinger, Forældrene have havt, skjøndt det ogsaa kan ligge i, at Metropolitanfkoien var et Institut for Profesorbørn; jeg troer det vel ikke, men jeg har hørt det sige. Jeg vil dog henstille, om man, naar man skal bedømme Børn i en Alder af 9—10 Aar, bør gjøre andre Betragtninger gjældende end dem, der berøre Børnene selv, men det stee nu frivilligt eller ufrivilligt, med eller uden Vidende, saa maa Tanken dog uvilkaarligt ledes hen paa, at naar et Institut med et vist Antal Elever bestaaer i Hovedstaden, og det viser sig, at mange flere strømme til det, end det kan optage, medens det vides, at det er et Statsinstitut, der bekostes af Statskassen, maa det kun staae aabent for Begunstigede;